

Brüsszel, 2017. február 1.
(OR. en)

5478/17

Intézményközi referenciaszám:
2012/0193(COD)

DROIPEN 6
JAI 54
GAF 5
FIN 31
CADREFIN 6
FISC 23
CODEC 76

FELJEGYZÉS AZ „A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a Tanács
Előző dok. sz.:	5434/17
Tárgy:	Javaslat – Irányelv az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről – Politikai megállapodás

1. A Bizottság 2012. július 12-én benyújtotta az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelvjavaslatát¹.
2. Az irányelvtervezet célja, hogy megállapítsa az Unió pénzügyi érdekeinek büntetőjogi eszközökkel történő, eredményes, arányos és visszatartó erejű védelméhez szükséges intézkedéseket.
3. A Tanács 2013. június 6-án általános megközelítést² fogadott el az irányelvtervezetre vonatkozóan, és ezáltal tárgyalási megbízást adott az elnökségnek az Európai Parlamenttel közösen tartandó háromoldalú egyeztetésekre.
4. Az Európai Parlament 2014. április 16-án elfogadta az irányelvtervezetre vonatkozóan első olvasatban kialakított álláspontját³.

¹ 12683/12.

² 10729/13.

³ 9024/14.

5. 2014 és 2016 között hét alkalommal került sor háromoldalú egyeztetésre, majd 2016. november 30-án az elnökség és az Európai Parlament képviselői – a Bizottság közreműködésével – megállapodtak az általános kompromisszumos szövegben, mely a mellékletben található.
6. Az Európai Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága (CONT) és Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsága (LIBE) 2017. január 12-én együttes ülést tartott, ahol megszavazták és jóváhagyták az irányelvtervezetnek az intézményközi tárgyalásokat követően kialakult szövegét. Az említett bizottságok elnökei, Inge Gräßle és Claude Moraes levelet intéztek az Állandó Képviselők Bizottsága elnökének, melyben jelezték, hogy amennyiben ezt a szöveget a Tanács hivatalosan továbbítja az Európai Parlamentnek mint a Tanácsnak a szóban forgó jogalkotási javaslatra vonatkozó első olvasatbeli álláspontját, ők javasolni fogják a CONT és a LIBE bizottság tagjainak, majd a plenáris ülésnek, hogy a Tanács első olvasatbeli álláspontját a Parlament második olvasatban módosítás nélkül fogadja el, amennyiben a szöveget a két intézmény jogász-nyelvészei ellenőrizték.
7. Az Állandó Képviselők Bizottsága a 2017. január 25-i ülésén javasolta a Tanácsnak, hogy fogadjon el politikai megállapodást az irányelvtervezetnek az e feljegyzés mellékletében szereplő szövegére vonatkozóan. A ciprusi, a német, a magyar, az ír, a máltai és a lengyel delegáció az említett ülésen úgy nyilatkozott, hogy nem támogatja a jelenlegi kompromisszumos szöveget.
8. Felkérjük tehát a Tanácsot, hogy fogadjon el politikai megállapodást az e feljegyzés mellékletében foglalt irányelv szövegéről.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 83. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Számvevőszék véleményére⁴,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme nem kizárólag a költségvetési előirányzatok kezelésére vonatkozik, hanem kiterjed az Unió vagyoni eszközeit hátrányosan érintő, vagy azzal fenyegető valamennyi intézkedésre, valamint a tagállamok vagyoni eszközeit hasonlóan érintő intézkedésekre, amennyiben azok az uniós szakpolitikák szempontjából relevánsak.

⁴ HL C [...], [...], [...] o.

- (2) Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény⁵ – beleértve az ahhoz csatolt 1996. szeptember 27-i⁶, 1996. november 29-i⁷ és 1997. június 19-i⁸ jegyzőkönyvet – (a továbbiakban: az egyezmény) minimumszabályokat állapít meg az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás területén a bűncselekmények és büntetőjogi szankciók meghatározásával kapcsolatban. Az egyezményt a tagállamok hozták létre, látva, hogy az Unió bevételeit és kiadásait érintő csalások számos esetben nem egyetlen országra korlátozódnak, és azokat gyakorta szervezett bűnözői hálózatok követik el; mindezek alapján már ebben az egyezményben rögzítették, hogy az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében büntetőjogi eszközökkel kell fellépni az ezen érdekeket sértő csalárd magatartással szemben. Az egyezmény mellett a Tanács elfogadta a 2988/95/EK, Euratom rendeletet⁹ is. E rendelet általános szabályokat állapít meg az uniós joggal kapcsolatos szabálytalanságokra vonatkozó egységes ellenőrzések, valamint közigazgatási intézkedések és szankciók tekintetében, utalva az ezen a területen alkalmazandó ágazati szabályokra, az egyezményben meghatározott csalárd gyakorlatra és a tagállamok büntetőjogának és büntetőeljárásainak alkalmazására is.
- (3) Az Unió pénzügyi érdekei védelmének területére vonatkozó – többek között a 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelettel harmonizált – uniós politika végrehajtása érdekében alapvető fontosságú, hogy folytatódjon a tagállamok büntetőjogának közelítése az e területen folytatott, csaláshoz kapcsolódó tevékenységek legsúlyosabb típusai vonatkozásában a közigazgatási és a polgári jog alapján biztosított védelem kiegészítése révén, elkerülve ugyanakkor az említett jogterületeken belüli és azok közötti következetlenségeket.

⁵ HL C 316., 1995.11.27., 48. o.

⁶ HL C 313., 1996.10.23., 1. o.

⁷ HL C 151., 1997.5.20., 1. o.

⁸ HL C 221., 1997.7.19., 11. o.

⁹ A Tanács 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom rendelete az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről (HL L 312., 1995.12.23., 1. o.).

- (4) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme indokolja az ezen irányelv hatálya alá eső csalás fogalmának közös meghatározását, amely magában foglalja az Európai Unió általános költségvetésének (a továbbiakban: az Unió költségvetése) sérelmére elkövetett – a kiadási és a bevételi oldalt, valamint a vagyoni eszközöket, így a pénzügyi műveleteket, többek között a hitelnyújtási és hitelfelvételi tevékenységeket is érintő – csalárd magatartást is. A 2006/112/EK tanácsi irányelv által létrehozott közös hozzáadottértékadó-rendszer elleni súlyos bűncselekmény fogalma a héacsalás legsúlyosabb formáira utal: különösen a körhintacsalásra, az „eltűnő kereskedő” révén elkövetett csalásra, valamint a bűnszervezet keretén belül elkövetett héacsalásra, amelyek súlyosan veszélyeztetik a közös héarendszert és ezáltal az Unió költségvetését. A közös héarendszer elleni bűncselekmény abban az esetben tekintendő súlyosnak, ha kettő vagy több uniós tagállam területéhez kapcsolódik, csalárd rendszer alkalmazásából ered, melynek során a bűncselekményeket strukturált módon követik el azzal a céllal, hogy jogosulatlan előnyre tegyenek szert a közös héarendszer segítségével, továbbá ha a bűncselekmény által okozott teljes kár meghaladja a 10 millió eurós küszöbértéket. A teljes kár fogalma azon károk becsült összegét fejezi ki, amelyeket a csalárd rendszer egésze okozott egyrészt az érintett tagállamok, másrészt az Unió pénzügyi érdekei vonatkozásában. A kamatlábakat és a büntetéseket nem foglalja magában. Ennek az irányelvnek az a célja, hogy hozzájáruljon az e bűncselekményekkel szembeni fellépéshez.
- (4a) Amikor a Bizottság megosztott vagy közvetett irányítás keretében hajtja végre a költségvetést, a végrehajtási feladatok elvégzésére felhatalmazhatja a tagállamokat, illetve azok elvégzésével megbízhat a Szerződések alapján létrehozott ügynökségeket vagy szervezeteket, illetve bizonyos egyéb szervezeteket vagy személyeket is. Ilyen esetben az Unió pénzügyi érdekeit ugyanolyan szintű védelemben kell részesíteni, mint amikor a költségvetés végrehajtását a Bizottság közvetlen irányítással végzi.
- (4b) Ezen irányelv alkalmazásában közbeszerzéshez kapcsolódó kiadásnak minősül minden olyan kiadás, amely az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom rendelet¹⁰ 101. cikkének (1) bekezdésében meghatározott közbeszerzési szerződésekhez kapcsolódóan merül fel.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

- (5) A pénzmosás elleni uniós jogszabályok teljes mértékben alkalmazandók az ezen irányelvben említett bűncselekményekből származó jövedelem tisztára mosására. Az említett jogszabályokra történő hivatkozással biztosítani kell, hogy az ezen irányelv által bevezetett szankciórendszert az Unió pénzügyi érdekének sérelmére elkövetett minden súlyos bűncselekmény esetében alkalmazzák.
- (6) A korrupció – amely sok esetben csalárd magatartással is összekapcsolódhat – rendkívül súlyos fenyegetést jelent az Unió pénzügyi érdekeire. Mivel minden tisztviselőnek kötelessége pártatlanul ítéletet alkotni és mérlegelési jogkörét pártatlanul gyakorolni, ha egy tisztviselőt megvesztegetnek ítéletalkotása és mérlegelési jogköre gyakorlásának befolyásolása céljából, illetve ha egy tisztviselő az ilyen vesztegetést elfogadja, az korrupciónak minősül, függetlenül az érintett tisztviselő országának jogától, illetve az őt alkalmazó nemzetközi szervezet szabályaitól.
- (7) Sérthetik az Unió pénzügyi érdekeit a pénzeszközök vagy egyéb eszközök kezelésével – akár felelősként akár felügyeleti funkciót betöltve – megbízott tisztviselők egyes olyan magatartástípusai, amelyek pénzeszközök vagy egyéb eszközök rendeltetésellenes felhasználására irányulnak, amennyiben az Unió pénzügyi érdekei ezáltal sérülnek. Ezért be kell vezetni az e magatartásra kiterjedő bűncselekmény pontos fogalom meghatározását.
- (8) Ami a passzív hivatali vesztegetés és a hűtlen kezelés bűncselekményét illeti, a fogalom meghatározásba bele kell foglalni a tisztviselő fogalmának valamennyi érintett – akár a tagállamokban, akár harmadik országokban hivatalos uniós tisztséget betöltő – tisztviselőre kiterjedő meghatározását. Az uniós pénzügyi eszközök kezelésében egyre gyakrabban vesznek részt magánszemélyek is. Az uniós pénzügyi eszközöknek a hivatali vesztegetéssel és a hűtlen kezeléssel szembeni megfelelő védelme érdekében tehát a „tisztviselő” fogalmának ki kell terjednie minden olyan személyre – így például az uniós pénzeszközök kezelésében részt vevő vállalkozókra – is, akik bár nem töltenek be hivatalos tisztséget, de az uniós pénzügyi eszközökkel kapcsolatban, hasonló módon, megbízás alapján közfeladatot látnak el.
- (9) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekmények esetében a bűncselekmény valamennyi alkotóelemére alkalmazni kell a szándékosság fogalmát. Valamely cselekmény vagy mulasztás szándékos jellegére tárgyilagos, tényszerű körülményekből lehet következtetni. Természetes személyek által elkövetett, szándékosságot nem szükségszerűen magukban foglaló bűncselekmények nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.

- (10) Ez az irányelv nem kötelezi a tagállamokat, hogy szabadságvesztéssel járó szankciókat írjanak elő a nem súlyosnak minősülő bűncselekmények elkövetői számára olyan esetekben, amikor a nemzeti jog alapján szándékosságot vélelmeznek.
- (11) Az Unió pénzügyi érdekeinek sérelmére elkövetett egyes bűncselekmények a gyakorlatban sokszor szorosan összefüggnek a Szerződés 83. cikkének (1) bekezdésének hatálya alá, illetve az említett cikk alapján elfogadott uniós jogszabályok hatálya alá tartozó bűncselekményekkel. Ezen irányelv rendelkezéseit tehát úgy kell megszövegezni, hogy az biztosítsa az említett jogszabályok és ezen irányelv közötti koherenciát.
- (12) Amennyiben jogi személyeknek tulajdonítható magatartás is károsíthatja vagy veszélyeztetheti az Unió pénzügyi érdekeit, a jogi személyeket is felelősségre kell vonni az ezen irányelvben meghatározott, nevükben elkövetett bűncselekményekért.
- (13) Annak biztosítása érdekében, hogy az Unió egész területére kiterjedő, visszatartó erejű intézkedések révén az Unió pénzügyi érdekei mindenhol azonos védelemben részesüljenek, a tagállamoknak gondoskodniuk kell bizonyos szankció típusokról és -mértékekről az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmények elkövetésének eseteire. A szankciók mértéke nem lépheti túl a bűncselekmény súlyával arányos mértéket.
- (14) Mivel ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg, az Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények tekintetében a tagállamok szabadon dönthetnek szigorúbb szabályok elfogadásáról vagy fenntartásáról.
- (15) Ez az irányelv nem érinti a fegyelmi intézkedések és a nem büntetőjogi szankciók megfelelő és eredményes alkalmazását. A büntetőjogi szankcióknak nem megfeleltethető, ugyanarra a személyre ugyanazon magatartásért kiszabott más jellegű szankciók figyelembe vehetők az érintett személynek az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmény miatti elítélése során. Egyéb szankciók esetében teljes mértékben tiszteletben kell tartani a *non bis in idem* elvét. Ez az irányelv nem rendeli büntetni azt a magatartást, amely esetében nincs helye a fegyelmi szankciónak vagy a hivatali kötelezettség megsértésére vonatkozó egyéb intézkedésnek, azokban az esetekben, amikor az ilyen fegyelmi szankciók vagy egyéb intézkedések alkalmazhatók az érintett személlyel szemben.

- (16) A természetes személyekre vonatkozó szankciók bizonyos eseteiben maximálisan kiszabható büntetésként legalább négy év szabadságvesztést kell előírni. Ezeknek legalább azokra az esetekre ki kell terjedniük, amelyek jelentős károkozással vagy jelentős haszonszerzéssel járnak, ahol a kár vagy haszon akkor vélelmezendő jelentősnek, ha meghaladja a 100 000 EUR összeget. Azoknak a tagállamoknak, amelyek jogrendszere nem rendelkezik jogszabályban a maximálisan kiszabható büntetés alapjául szolgáló jelentős kár vagy haszon kifejezett küszöbértékéről, biztosítaniuk kell, hogy bíróságaik kellő módon vegyék figyelembe a kár, illetve haszon értékét a csalásra vagy csaláshoz kapcsolódó bűncselekményekre vonatkozó szankciók kiszabásakor. Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy további olyan tényezőket határozzanak meg, amelyek súlyosnak tekintendő bűncselekményre utalnak: például abban az esetben, ha a károkozásnak vagy haszonszerzésnek csak a lehetősége áll fenn, de a nagyságrendje számottevő. A közös héarendszer elleni bűncselekmények esetében azonban az a küszöbérték, amely felett a bűncselekmény ezzel az irányelvvel összhangban jelentősnek tekintendő, 10 millió EUR.

A maximális szabadságvesztés-büntetés minimumszintjeinek bevezetése annak szavatolása érdekében szükséges, hogy az Unió pénzügyi érdekei egyenértékű védelemben részesüljenek az Unió egész területén. E szankciók erős visszatartó erőt fejtenek ki a potenciális bűnelkövetőkre az Unió egész területén.

- (17) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy – a jogrendszerükben megállapított hatályos szabályokkal összhangban – súlyosbító körülménynek minősüljön, ha a bűncselekményt a 2008/841/IB tanácsi kerethatározat¹¹ értelmében vett bünszervezet keretében követik el. Gondoskodniuk kell arról, hogy az elkövető elítélésekor a bírák figyelembe vehessék ezt a súlyosbító körülményt annak ellenére, hogy nem kötelesek figyelembe venni ilyen súlyosbító körülményeket. A tagállamoknak nem kell kötelezően rendelkezniük a súlyosbító körülményekről, amennyiben a nemzeti jogban a 2008/841/IB tanácsi kerethatározat értelmében vett bűncselekményeket külön bűncselekményként büntetik, és ez szigorúbb szankciómértékeket eredményezhet.

¹¹ HL L 300., 2008.11.11., 42. o.

- (18) Figyelemmel különösen az elkövetők, és az Unió pénzügyi érdekeinek sérelmére elkövetett jogellenes tevékenységekből származó jövedelmek mobilitására, valamint az ennek eredményeként lefolytatandó bonyolult, határokon átnyúló nyomozásokra, a tagállamoknak meg kell állapítaniuk a joghatóságukat, hogy fel tudjanak lépni e tevékenységekkel szemben. Következésképpen a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy joghatóságuk azokra a helyzetekre is kiterjedjen, amikor a bűncselekményt a területükről elért információs és kommunikációs technológia segítségével követik el.
- (18a) Tekintve, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó, határokon átnyúló bűncselekmények vonatkozásában több bíróság is joghatósággal bírhat, a tagállamoknak az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályaik alkalmazásakor biztosítaniuk kell a *non bis in idem* elvének teljes körű tiszteletben tartását.
- (19) A tagállamoknak meg kell határozniuk az elévülési időszakokra vonatkozó szabályokat, ami ahhoz szükséges, hogy fel tudjanak lépni az Unió pénzügyi érdekeinek sérelmére elkövetett jogellenes tevékenységekkel szemben. A maximálisan kiszabható legalább négy év szabadságvesztéssel járó szankcióval büntetendő bűncselekmények esetén az elévülési időt a bűncselekmény elkövetésének időpontjától számított legalább öt évben kell megállapítani. Ez a rendelkezés nem érinti azokat a tagállamokat, amelyek a nyomozás, a vádhatósági eljárás és a végrehajtás tekintetében nem írnak elő elévülési időt.

- (21) A határokon átnyúló együttműködésre és kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó szabályok, valamint az uniós jog – különösen az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet¹² – alapján fennálló szabályok sérelme nélkül megfelelő rendelkezéseket kell hozni a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködésre irányulóan annak érdekében, hogy az Unió pénzügyi érdekeit érintő, az ezen irányelvben meghatározott bűncselekményekkel szemben hatékony fellépést lehessen biztosítani, ideértve a tagállamok és a Bizottság közötti információcserét, valamint az illetékes nemzeti hatóságoknak a Bizottság által nyújtott technikai és operatív támogatást, mivel a szóban forgó hatóságoknak szükségük lehet a nyomozási tevékenységük összehangolásának elősegítésére.

A Bizottság által nyújtott támogatás nem vonhatja maga után azt, hogy a Bizottság részt vehet az egyes bűncselekmények vonatkozásában a tagállami hatóságok által folytatott nyomozásban, illetve a vádhatósági eljárás lefolytatásában. A Számvevőszéknek, valamint az intézmények, szervek és hivatalok költségvetésének pénzügyi ellenőrzéséért felelős könyvvizsgálóknak az OLAF és az egyéb illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk minden olyan tény, amely ezen irányelv alapján bűncselekménynek minősülhet, a tagállamoknak pedig gondoskodniuk kell arról, hogy a 966/2012/EU, Euratom rendelet¹³ 159. cikkében meghatározott nemzeti ellenőrző szervek ugyanígy járjanak el, a 883/2013/EU, Euratom rendelet 8. cikkével összhangban.

- (22) A Bizottságnak jelentést kell készítenie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azokról az intézkedésekről, amelyeket a tagállamok az ezen irányelvnek való megfelelés érdekében hoztak. A jelentést adott esetben a lehetséges változásokat figyelembe vevő javaslatok is kísérhetik, különösen az uniós költségvetés finanszírozása vonatkozásában.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom rendelete az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

- (23) Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezményt¹⁴, valamint az ahhoz csatolt 1996. szeptember 27-i¹⁵, 1996. november 29-i¹⁶ és 1997. június 19-i¹⁷ jegyzőkönyvet ezzel az irányelvvel kell felváltani azon tagállamok esetében, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező.
- (23a) Az (EU) 2015/849 irányelv 3. cikke 4. pontja d) alpontjának alkalmazásában az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény 1. cikkének (1) bekezdésében és 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit sértő, súlyosnak minősülő csalásra történő hivatkozást úgy kell tekinteni mint amely az ezen irányelv 3. cikkében és 7. cikkének (3) bekezdésében – illetve a közös héarendszer elleni bűncselekmények esetében ezen irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében – meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalásra vonatkozik.
- (24) Ezen irányelv megfelelő tagállami végrehajtása során az illetékes nemzeti hatóságok egymás között személyes adatokat kezelnek, és azoknak a tagállamok, valamint az illetékes uniós szervek közötti cseréjére is sor kerül. Az illetékes nemzeti hatóságok közötti tagállami szintű személyesadat-kezelést az uniós vívmányoknak kell szabályozniuk. A személyes adatok tagállamok közötti cseréjének meg kell felelnie a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat¹⁸ követelményeinek. Amennyiben az Unió intézményei, szervei, ügynökségei és hivatalai kezelnek személyes adatokat, ennek meg kell felelnie a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁹, valamint az igazságszolgáltatási vizsgálatok bizalmas kezelésére vonatkozó szabályoknak.

¹⁴ HL C 316., 1995.11.27., 48. o.

¹⁵ HL C 313., 1996.10.23., 1. o.

¹⁶ HL C 151., 1997.5.20., 1. o.

¹⁷ HL C 221., 1997.7.19., 11. o.

¹⁸ A Tanács 2008. november 27-i 2008/977/IB kerethatározata a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről (HL L 350., 2008.12.30., 60. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (25) A büntetőjogi szankciók szándékolt visszatartó ereje rendkívüli körülményt kíván az alapvető jogok tekintetében. Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapvető elveket, különösen a szabadsághoz és a biztonsághoz való jogot, a személyes adatok védelmét, a foglalkozás megválasztásának szabadságát és a munkavállaláshoz való jogot, a vállalkozás szabadságát, a tulajdonhoz való jogot, a hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jogot, az ártatlanság védelmét és a védelemhez való jogot, a bűncselekmények és a szankciók törvényességének és arányosságának elveit, valamint az azonos bűncselekmény miatti, kétszeres büntetőeljárás alá vonás és a kétszeres büntetés (*non bis in idem*) tilalmát. Ez az irányelv mindenekelőtt az említett jogok és elvek teljes körű tiszteletben tartására törekszik, és azt ennek megfelelően kell végrehajtani.
- (25a) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az indokolatlanul kifizetett összegek azonnali visszafizetésének és az Unió költségvetése részére történő átutalásának biztosítására, a pénzügyi korrekcióra és a jogosulatlanul felhasznált összegek visszatérítésére irányadó vonatkozó uniós ágazatspecifikus szabályok sérelme nélkül.
- (25b) A közigazgatási intézkedések és szankciók fontos szerepet játszanak az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében. Ez az irányelv nem mentesíti a tagállamokat a 2988/95/EK, Euratom rendelet 4. és 5. cikke értelmében vett uniós közigazgatási intézkedések és szankciók alkalmazásának és végrehajtásának kötelezettsége alól.

- (25c) Ennek az irányelvnek köteleznie kell a tagállamokat arra, hogy nemzeti jogukban büntetőjogi szankciókat írjanak elő az ezen irányelv hatálya alá tartozó, az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalások és csalással kapcsolatos bűncselekmények tekintetében. Ez az irányelv nem keletkeztethet kötelezettségeket az ilyen szankciók vagy bármely más, rendelkezésre álló büntetőrendszer egyedi esetekre való alkalmazását illetően. A tagállamok elvben a továbbiakban is párhuzamosan alkalmazhatnak közigazgatási intézkedéseket és szankciókat az ezen irányelv által szabályozott területen. Az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések alkalmazása során azonban a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a büntetőjogi szankciók ezen irányelvvel összhangban történő kiszabása, valamint a közigazgatási intézkedések és szankciók alkalmazása ne vezessen az Európai Unió Alapjogi Chartája rendelkezéseinek megsértéséhez.
- (25d) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy saját adóigazgatásukat úgy alakítsák ki és úgy szervezzék, ahogy azt megfelelőnek ítélik a hozzáadottérték-adó helyes meghatározásának, megállapításának és beszedésének, valamint a héajogszabályok eredményes végrehajtásának biztosítása érdekében.
- (26) Ezen irányelv alkalmazása nem sérti a Szerződésben, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvben és a Bíróság Alapokmányában foglalt, a mentességek visszavonására vonatkozó előírásokat, valamint az azokat végrehajtó jogszabályokat, továbbá a tagállami jogban foglalt hasonló rendelkezéseket. Ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetése, valamint az azt átültető nemzeti jog alkalmazása során ezeket a kiváltságokat és mentességeket teljes mértékben figyelembe kell venni, többek között a biztosok megbízatásának szabadsága tekintetében is.
- (27) Ez az irányelv nem sérti az egyedi ügyek konkrét körülményeinek megfelelő büntetések alkalmazására és végrehajtására vonatkozó, a nemzeti büntetőjogba foglalt általános szabályokat és elveket.

- (28) Mivel ezen irányelv célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatása miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (29) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 3. cikkével és 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ennek az irányelvnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (30) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban és az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (31) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. cím: Tárgy és fogalommeghatározás

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás és egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelem terén a bűncselekmények és a büntetőjogi szankciók fogalmának meghatározására vonatkozóan, azzal a céllal, hogy hatékonyan hozzájáruljon az Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekményekkel szembeni védelem megerősítéséhez.

2. cikk

Az Unió pénzügyi érdekei fogalmának meghatározása és az irányelv hatálya

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában „az Unió pénzügyi érdekei”: az alábbiakból finanszírozott, szerzett vagy azoknak járó valamennyi bevétel, kiadás és vagyoni eszköz:
 - a) az Unió költségvetése;
 - b) a Szerződések alapján létrehozott intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek költségvetései, vagy az általuk közvetlenül vagy közvetve kezelt vagy ellenőrzött költségvetések.
- (2) A héaalapú saját forrásokból származó bevételeket illetően ez az irányelv kizárólag a közös héarendszer sérelmére elkövetett súlyos bűncselekmények esetében alkalmazandó. Ezen irányelv alkalmazásában a közös héarendszer sérelmére elkövetett bűncselekmények abban az esetben tekintendők súlyosnak, ha a 3. cikk d) pontjában meghatározott szándékos cselekmények vagy mulasztások az Európai Unió két vagy több tagállamának területéhez kapcsolódnak, és legalább 10 millió EUR összegű teljes kárt okoznak.
- (3) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok adóhatóságainak felépítését és működését.

II. cím: Bűncselekmények az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás terén

3. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás bűncselekménynek minősüljön, amennyiben azt szándékosan követik el. Ezen irányelv alkalmazásában *az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás* a következőket foglalja magában:

- a) nem közbeszerzéshez kapcsolódó kiadások tekintetében a következőkre vonatkozó bármely cselekmény vagy mulasztás:
 - i. olyan hamis, helytelen vagy hiányos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy benyújtása, amelyek következménye az Unió általános költségvetéséből származó vagy az Unió kezelésében levő, illetve az Unió nevében kezelt költségvetésekből biztosított pénzeszközök vagy vagyoni eszközök jogtalan megszerzése vagy visszatartása;
 - ii. információ elhallgatása és ezzel egy konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkal megegyező következményekkel; vagy
 - iii. az említett pénzeszközöknek nem az eredetileg megjelölt és a döntés alapjául szolgáló célokra történő jogellenes felhasználása;
- b) közbeszerzéshez kapcsolódó kiadások tekintetében a következőkre vonatkozó bármely cselekmény vagy mulasztás:
 - i. olyan hamis, helytelen vagy hiányos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy benyújtása, amelyek következménye az Unió általános költségvetéséből származó vagy az Unió kezelésében levő, illetve az Unió nevében kezelt költségvetésekből biztosított pénzeszközök vagy vagyoni eszközök jogtalan megszerzése vagy visszatartása;
 - ii. információ elhallgatása és ezzel egy konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkal megegyező következményekkel; vagy
 - iii. az említett pénzeszközöknek nem az eredetileg megjelölt és a döntés alapjául szolgáló célokra történő jogellenes, az Unió pénzügyi érdekeit károsító felhasználása;

legalábbis akkor, ha azt az Unió pénzügyi érdekeit sértő módon, az elkövető vagy valaki más javára történő jogtalan haszonszerzés céljából követik el;

- c) a héalapú saját forrásokból származó – a d) pontban említett – bevételektől eltérő bevételek tekintetében a következőkre vonatkozó bármely cselekmény vagy mulasztás:
- i. olyan hamis, helytelen vagy hiányos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy benyújtása, amelyek következménye az Unió általános költségvetésében, vagy az Unió kezelésében levő, illetve az Unió nevében kezelt költségvetésekben lévő források jogellenes csökkenése;
 - ii. információ elhallgatása és ezzel egy konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkal megegyező következményekkel;
 - iii. a jogszerűen szerzett haszon jogellenes felhasználása, az előbbiekkal megegyező következményekkel.
- d) a héalapú saját forrásokból származó bevételek tekintetében a következőkre vonatkozó, határokon átnyúló csalárd rendszerek keretében elkövetett bármely cselekmény vagy mulasztás:
- i. olyan hamis, helytelen vagy hiányos, héával kapcsolatos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy benyújtása, amelyek következménye az Unió költségvetésében lévő források csökkenése;
 - ii. héával kapcsolatos információk elhallgatása és ezzel konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkal megegyező következményekkel;
 - iii. héával kapcsolatos helyes nyilatkozatok benyújtása a nemfizetés csalárd elfedésének vagy héa-visszatérítési jog jogtalan keletkeztetésnek céljával.

4. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeit érintő, csaláshoz kapcsolódó bűncselekmények

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményekből származó tulajdont érintő, az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰ 1. cikke (3) bekezdésének meghatározása szerinti pénzmosás bűncselekménynek minősüljön.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén az aktív és a passzív hivatali vesztegetés bűncselekménynek minősüljön.
 - a) Ezen irányelv alkalmazásában passzív hivatali vesztegetésnek minősül az olyan tisztviselő által elkövetett cselekmény, aki közvetlenül vagy közvetítő útján bármilyen előnyt kér vagy fogad el a maga vagy harmadik személy javára, vagy ilyen előny ígéretét elfogadja azért, hogy megtegyen vagy ne tegyen meg valamely intézkedést hivatali kötelezettségének megfelelően, illetve hatáskörének gyakorlása közben, aminek révén sérti vagy esetleg sértheti az Unió pénzügyi érdekeit;
 - b) Ezen irányelv alkalmazásában aktív hivatali vesztegetésnek minősül bármely olyan személy által elkövetett cselekmény, aki közvetlenül vagy közvetítő útján bármilyen előnyt kínál vagy nyújt magának a tisztviselőnek vagy egy a tisztviselő nevében eljáró harmadik személynek a javára azért, hogy az megtegyen vagy ne tegyen meg valamely intézkedést hivatali kötelezettségének megfelelően, illetve hatáskörének gyakorlása közben, aminek révén sérti vagy esetleg sértheti az Unió pénzügyi érdekeit;

²⁰ HL L 141., 2015.6.5., 73. o.

- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén a hűtlen kezelés bűncselekménynek minősüljön.

Ezen irányelv alkalmazásában hűtlen kezelésnek minősül, ha a pénzeszközök vagy vagyoni eszközök közvetlen vagy közvetett kezelésével megbízott tisztviselő nem rendeltetésszerűen használ fel, illetve fizet ki pénzeszközöket, vagy sajátít ki, illetve használ fel vagyoni eszközöket, és ezáltal sérti az Unió pénzügyi érdekeit.

- (4) Ezen irányelv alkalmazásában „tisztviselő”:
- a) minden „uniós” és „nemzeti” tisztviselő, ideértve más tagállamok nemzeti tisztviselőit és a harmadik országok nemzeti tisztviselőit is;

i. „uniós” tisztviselő:

minden olyan személy, aki az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata, illetve az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek értelmében tisztviselőnek vagy egyéb szerződéses munkavállalónak minősül,

minden olyan személy, akit valamely tagállam vagy valamely köz- vagy magánjogi szerv az Európai Unióhoz kirendelt, és aki az uniós tisztviselők és egyéb alkalmazottak által ellátott feladatokkal egyenértékű feladatokat lát el.

Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt (3.) és (7.) jegyzőkönyvben foglalt, a kiváltságokról és mentességekről szóló rendelkezések sérelme nélkül, a Szerződések alapján létrehozott intézmények, szervek és hivatalok tagjai és e szervek személyzete uniós tisztviselőknek tekintendők, amennyiben az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata, illetve az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek nem vonatkoznak rájuk;

ii. A „nemzeti tisztviselő” fogalma alatt az azon tagállam vagy harmadik ország nemzeti joga szerint meghatározott tisztviselő értendő, amelyben a szóban forgó személy a feladatát ellátja.

Olyan eljárás esetében azonban, amelyben valamely tagállami tisztviselő vagy harmadik országbeli nemzeti tisztviselő érintett, és azt egy másik tagállam indította, ez utóbbi tagállamnak nem kötelezettsége a „nemzeti tisztviselő” fogalmát alkalmaznia, kivéve, ha az a nemzeti jogával összeegyeztethető;

A „nemzeti tisztviselő” fogalma magában foglal minden olyan személyt, aki nemzeti, regionális vagy helyi szinten végrehajtó, közigazgatási, vagy igazságszolgáltatási tisztséget tölt be. A nemzeti, regionális vagy helyi szinten jogalkotási tisztséget betöltő személyek nemzeti tisztviselőnek tekintendők.

- b) minden olyan személy, aki a tagállamokban vagy harmadik országokban megbízás alapján olyan közfeladatot lát el, amely kiterjed az Unió pénzügyi érdekeinek kezelésére vagy az arra vonatkozó döntések meghozatalára.

**III. cím: Általános rendelkezések az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás elleni
küzdelem terén [...]a bűncselekményekre vonatkozóan**

5. cikk

Felbujtás, bűnsegély és bűnpártolás, valamint kísérlet

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy bűncselekményként büntetendő legyen a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekmények bármelyikének elkövetésére való felbujtás, és az azokhoz nyújtott bűnsegély vagy bűnpártolás.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy bűncselekményként büntetendő legyen a 3. cikkben, illetve a 4. cikk (3) bekezdésében említett bűncselekmények bármelyikének elkövetésére irányuló kísérlet.

6. cikk

Jogi személyek felelőssége

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bármely bűncselekményért, amelyet akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:
 - a) a jogi személy képviselőjének jogosultsága;
 - b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga, vagy
 - c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának jogköre.

- (2) A tagállamok továbbá megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, amennyiben valamely, az (1) bekezdésben említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya lehetővé tette, hogy az adott jogi személy javára egy neki alárendelt személy a 3., a 4. és az 5. cikkben említett valamely bűncselekményt elkövesse.
- (3) A jogi személyek (1) és (2) bekezdés szerinti felelőssége nem zárja ki a büntetőeljárás lefolytatását a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekményeket elkövető vagy az 5. cikk szerint büntetőjogilag felelős természetes személyekkel szemben.
- (4) Ezen irányelv alkalmazásában „jogi személy”: az alkalmazandó jog alapján jogi személyiséggel rendelkező bármely jogalany, kivéve az államokat vagy egyéb, közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi testületeket, valamint a közjogi nemzetközi szervezeteket.

7. cikk

Természetes személyekkel szembeni szankciók

- (1) A természetes személyek vonatkozásában a tagállamok biztosítják, hogy a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal legyenek büntetendők.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekmények szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel legyenek büntetendők.
- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekmények – amennyiben jelentős kárral vagy haszonnal járnak – legalább négy év szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel legyenek büntetendők. A 3. cikk a), b) és c) pontjában, valamint a 4. cikkben említett bűncselekményekből eredő kár vagy haszon akkor vélelmezendő jelentősnek, ha meghaladja a 100 000 EUR összeget. A 3. cikk d) pontjában említett bűncselekményekből eredő és a 2. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó kár vagy haszon mindig jelentősnek vélelmezendő.

A tagállamok a legalább négy év szabadságvesztéssel járó maximális büntetési tételt a nemzeti jog által meghatározott egyéb súlyos körülmények alapján is kiszabhatják.

- (4) A 3. cikk a), b) és c) pontjában, valamint a 4. cikkben említett, 10 000 EUR-nál kevesebb kárt okozó, és 10 000 EUR-nál kevesebb hasznot eredményező bűncselekmények esetén a tagállamok a büntetőjogi szankcióktól eltérő intézkedéseket vagy szankciókat is előírhatnak.
- (5) Az (1) bekezdés nem érinti az illetékes hatóságok tisztviselőikkel szembeni fegyelmi jogköreinek gyakorlását.

8. cikk

Súlyosbító körülmények

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy súlyosbító körülménynek minősüljön az, ha a 3., a 4. vagy az 5. cikkben említett valamely bűncselekményt a szervezett bűnözés elleni küzdelemről szóló, 2008. október 24-i 2008/841/IB kerethatározat értelmében vett bűnszervezet keretében követik el.

9. cikk

Jogi személyekre vonatkozó minimális szankciótípusok

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 6. cikk alapján felelős jogi személyekre hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat szabjanak ki, amelyek magukban foglalják a büntetőjogi és nem büntetőjogi pénzbüntetéseket, továbbá esetlegesen az alábbi egyéb szankciókat is:

- a) az állami kedvezményekből és támogatásokból való kizárás;
- b) a közbeszerzési eljárásokból való ideiglenes vagy végleges kizárás;
- c) a gazdasági tevékenységek gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;

- d) bírósági felügyelet alá helyezés;
- e) bíróság által elrendelt végelszámolás;
- f) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

10. cikk

Befagyasztás és elkobzás

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekményekből származó jövedelem és eszközök befagyasztásának és elkobzásának lehetővé tételéhez. Azok a tagállamok, amelyekre nézve kötelező a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²¹, azzal összhangban járnak el e téren.

11. cikk

Joghatóság

- (1) Minden tagállam [...] meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozóan megállapítsa saját joghatóságát, amennyiben:
 - a) a bűncselekményt egészben vagy részben a területén követték el;
 - b) az elkövető a tagállam állampolgára.
- (2) Minden tagállam meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozóan megállapítsa saját joghatóságát, amennyiben az elkövetőre a bűncselekmény elkövetésének időpontjában az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata, illetve az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek vonatkoznak. Minden tagállam [...] dönthet úgy, hogy az e bekezdésben megállapított joghatósági szabályokat nem alkalmazza vagy csak meghatározott esetekben vagy meghatározott feltételek mellett alkalmazza, és erről tájékoztatja a Bizottságot.

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/42/EU irányelve a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

- (3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, amennyiben úgy döntenek, hogy a 3., a 4. és az 5. cikkben említett, a területükön kívül elkövetett bűncselekményekre vonatkozóan további joghatóságot állapítanak meg, amennyiben:
- az elkövető szokásos tartózkodási helye a területükön van;
 - a bűncselekményt a területükön letelepedett jogi személy javára követték el; vagy
 - az elkövető a tagállam tisztviselője, aki hivatalos minőségben jár el.

[...] Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy joghatóságuk ne függjön attól a feltételtől, hogy a büntetőeljárás megindítására kizárólag a sértett által a bűncselekmény helyén tett bejelentést, vagy a bűncselekmény elkövetésének helye szerinti állam által tett feljelentést követően kerülhet sor.

12. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények elévülése

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy olyan elévülési időt írjanak elő, amely a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozások, vádhatósági eljárások, tárgyalások és bírósági határozatok tekintetében elegendő időt biztosít az érintett bűncselekmény elkövetését követően ahhoz, hogy a bűncselekményekkel szemben eredményesen lehessen fellépni.
- (2) A tagállamok a 3., a 4. és az 5. cikkben említett, legalább 4 év szabadságvesztéssel járó maximális büntetési tétellel büntetendő bűncselekmények esetében meghozzák a szükséges intézkedéseket annak lehetővé tétele érdekében, hogy a nyomozások, vádhatósági eljárások, tárgyalások lefolytatására és bírósági határozatok meghozatalára a bűncselekmény elkövetését követően legalább öt év időtartam álljon rendelkezésre.
- (3) A (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok a súlyos bűncselekmények esetében öt évnél rövidebb, de legalább három év elévülési időt is megállapíthatnak, feltéve hogy biztosítják, hogy az meghatározott jogi aktusokkal megszakítható vagy felfüggeszthető legyen.

- (4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekmények ügyében hozott jogerős ítélet nyomán kiszabott:
- a) egy évnél hosszabb időtartamú szabadságvesztés-büntetés, vagy
 - b) legalább négy év szabadságvesztéssel járó maximális büntetési tétellel büntetendő bűncselekmény esetében a szabadságvesztés-büntetés végrehajtását lehetővé tegyék a jogerős ítélet meghozatalától számított legalább öt évig. Ebbe az időtartamba beleszámíthat az elévülési időnek a megszakítások vagy felfüggesztések miatti meghosszabbítása is.

13. cikk

Visszafizettetés

Ez az irányelv nem érinti a következők visszafizettetését:

- i. uniós szinten a 3. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 4. és 5. cikkben említett bűncselekmények elkövetésével összefüggésben jogtalanul kifizetett összegek;
- ii. tagállami szinten a 3. cikk (1) bekezdésének d) pontjában, valamint a 4. és 5. cikkben említett bűncselekmények elkövetésével összefüggésben meg nem fizetett hea teljes összege.

14. cikk

Kapcsolat az Unió egyéb alkalmazandó jogi aktusaival

Az uniós jogban megállapított közigazgatási intézkedések, szankciók és bírságok – különösen a 2988/95/EK tanácsi rendelet 4. és 5. cikke szerinti szankciók –, illetve az uniós jog szerinti konkrét kötelezettségnek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályok alkalmazása nem érinti ezt az irányelvet. A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések alapján indított büntetőeljárások ne érintsék indokolatlanul az uniós jogban vagy a nemzeti végrehajtási rendelkezésekben megállapított, a büntetőeljárással nem egyenértékű közigazgatási intézkedések, szankciók és bírságok megfelelő és hatékony alkalmazását.

IV. cím: Záró rendelkezések

15. cikk

A tagállamok és az Európai Bizottság (Európai Csalás Elleni Hivatal) közötti együttműködés

- (1) A határokon átnyúló együttműködésre és kölcsönös bünygyi jogsegélyre vonatkozó szabályok sérelme nélkül a tagállamok, az Eurojust, az Európai Ügyészség és a Bizottság saját hatáskörük keretében együttműködnek egymással a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekmények elleni küzdelemben. Ennek érdekében a Bizottság és adott esetben az Eurojust technikai és operatív támogatást nyújt, mivel az illetékes nemzeti hatóságoknak szükségük lehet a nyomozási tevékenységük koordinálásának elősegítésére.
- (2) A tagállamok illetékes hatóságai saját hatáskörük keretében információkat cserélhetnek a Bizottsággal, hogy megkönnyítsék a tények megállapítását, és biztosítsák a 3., a 4. és az 5. cikkben említett bűncselekményekkel szembeni hatékony fellépést. A Bizottság és az illetékes nemzeti hatóságok minden egyes konkrét ügyben figyelembe veszik a bizalmasságra és az adatvédelemre vonatkozó előírásokat. Az információhoz való hozzáférésre vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül a tagállamok, amennyiben információkat szolgáltatnak a Bizottságnak, konkrét feltételekhez köthetik az információknak a Bizottság, illetve – azok esetleges továbbítása esetén – egy másik tagállam általi felhasználását.
- (2a) A Számvevőszéknek és a Szerződések alapján létrehozott intézmények, szervek és hivatalok költségvetésének vagy az intézmények által kezelt vagy ellenőrzött költségvetéseknek az ellenőrzésével megbízott ellenőröknek az OLAF és bármely egyéb illetékes hatóság tudomására kell hozniuk mindazon tényeket, amelyeket az ellenőrzés során tártak fel, és amelyek a 3., 4. és 5. cikkben említett bűncselekménynek minősülhetnek. A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti ellenőrző szerveik ugyanígy járjanak el.

16. cikk

Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény hatályon kívül helyezése

Ez az irányelv [a 17. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti alkalmazás napja]-i hatállyal az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény, beleértve annak 1996. szeptember 27-i, 1996. november 29-i és 1997. június 19-i jegyzőkönyveit (a továbbiakban: az egyezmény) helyébe lép azon tagállamok viszonylatában, amelyekre ez az irányelv kötelező. Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező, az egyezményre tett hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

17. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb [az elfogadástól számított két év]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal ezen intézkedések szövegét.

Ezeket a rendelkezéseket [...]től/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

18. cikk

Jelentéstétel és értékelés

- (1) A Bizottság [az irányelv végrehajtására vonatkozó határidőt követő 24 hónappal] jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek.
- (2) Az uniós jogszabályokban megállapított jelentéstételi kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok évente megküldik a 3–5. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozó alábbi statisztikákat a Bizottságnak, amennyiben azok az érintett tagállamban központi szinten elérhetők:
 - a) a megindított büntetőeljárások száma, a megszüntetett eljárások, a felmentéssel végződő eljárások, az elítéléssel végződő eljárások és a folyamatban lévő eljárások száma;
 - b) a büntetőeljárást követően visszafizetett összegek és a becsült károk.
- (3) A Bizottság [az irányelv végrehajtására vonatkozó határidőt követő 60 hónappal] jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályoknak az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás megakadályozása terén kifejtett hatását. A Bizottság figyelembe veszi az ezen cikk (1) és (2) bekezdése szerinti jelentéseket.

A Bizottság továbbá ezen irányelv végrehajtási határidejét követően legkésőbb 36 hónappal a tagállamoktól begyűjtött adatok alapján megvizsgálja, hogy az Unió pénzügyi érdekei védelmének megerősítését célzó általános célkitűzés fényében

- a 2. cikk (2) bekezdésében említett küszöbérték megfelelő-e,
- a 12. cikk elévülésre vonatkozó rendelkezései kellően hatékonyak-e,
- ez az irányelv eredményesen kezeli-e a közbeszerzési csalás eseteit,

és erről jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Az e bekezdésben említett jelentés mellé szükség esetén jogalkotási javaslatot nyújt be, mely a közbeszerzési csalásra vonatkozó különös rendelkezést is tartalmazhat.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

20. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök